

Temps Pasqual - Pentecosta

Per Llorenç P el dl., 02/06/2025 - 23:00

[Ac 2,1-11](#)

[1Co 12,3b-7,12-13](#)

[Jn 20,19-23](#)

Avui celebrem el gran do de l'Esperit Sant, un do que van rebre els deixebles i que nosaltres també estem cridats a rebre i viure. Mirem com cada una de les lectures d'avui ens revela algun aspecte d'aquest regal que celebrem: el do de l'Esperit.

1) La primera lectura ens mostra dues coses molt importants. Primer, que l'Esperit és un do: és rebut, no és una conquesta. Jesús ho havia anunciat: *"espereu... us donaré..."*. I avui veiem com arriba de sobte, irrompent amb força dins la comunitat reunida. L'Esperit no és una recompensa pels nostres mèrits, sinó un regal que Déu ofereix, i que nosaltres, com a comunitat i com a persones, hem d'acollir i cuidar.

Sant Pau ho recorda sovint a les seves cartes: el nostre primer deure és no apagar l'Esperit. Diu als seus col·laboradors: *"T'aconsejo que avivis el foc del do de Déu que hi ha en tu"*, i també: *"No apagueu l'Esperit, no el sufoqueu"*.

Podem preguntar-nos: com vivim aquest do? Quin lloc té l'Esperit en la nostra vida personal i en la vida de la nostra comunitat?

2) A la segona lectura, sant Pau ens parla amb una claredat que potser ens sacseja una mica: *"L'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú no té l'Esperit de Crist, no és de Crist"*. Una afirmació contundent, que ens fa veure com de central és aquest do.

La fe cristiana no és només creure unes idees o seguir unes normes. És deixar-se moure, transformar, guiar per l'Esperit que Jesús ens ha promès. Ell mateix va dir: *"El Consolador, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en el meu nom, us ensenyarà tot el que jo us he dit i us en farà memòria"*.

Per això, avui és un bon dia per agrair aquest do, i per demanar-nos: com podem obrir-hi més el cor? Com acollim i cuidem l'Esperit en la nostra vida?

3) Finalment, l'evangeli d'avui reafirma tot això, però hi afegeix un element preciós. Jesús diu: *"Jo pregaré el Pare, i us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre"*.

Aquest *"per sempre"* és important. No només es refereix al futur llunyà, sinó a tots els moments de la nostra vida, personals i comunitaris. L'Esperit, el Defensor, és amb nosaltres en els moments bons i en els difícils, quan tot rutila i quan tot es torça.

Ell, el Paràclit —que vol dir *"el que fa costat, el que defensa"*— no ens abandona en la foscor, ni en la sequedat, ni en la desolació. Potser en els moments difícils ens costa més sentir-lo, però justament avui l'evangeli ens recorda que la promesa de Jesús és segura: l'Esperit és sempre amb nosaltres.

Recordem aquella història tan coneguda i bonica de la persona que, mirant la seva vida com un camí a la vora del mar, diu a Déu:

"Durant els moments més difícils, quan més et necessitava, només hi havia un parell de petjades a la sorra. No entenc per què em vas abandonar."

I Déu li respon amb amor:

"Fill meu, t'estimo i mai no t'hauria abandonat. Els moments en què veies només un parell de petjades... era perquè et portava en braços."

Que nosaltres també sapiguem reconèixer aquesta presència de l'Esperit. Que avui puguem renovar la confiança en la promesa de Jesús: *"L'Esperit serà sempre amb vosaltres"*. I que el sapiguem demanar, cuidar i acollir.

Amén.

Fotografia: Gerd Altmann - Pixabay

ETIQUETES

ESPERIT DO DEFENSOR